

— Заходь у печеру й принеси мені лампу, але більше нічого не чіпай, — промовив чоловік.

Не зробив Аладдін, як було наказано. Він навіть не глянув на глеки із золотом, сріблом, але взяв кілька коштовних самоцвітів. Схопив Аладдін лампу й, коли дістався виходу, не зміг вилізти з печери самотужки.

— Дядечку, допоможи вилізти! — сказав Аладдін.

Та чоловік відповів:

— Дай мені спершу лампу, щоб тобі було легше, синку.

— Як вилізу, віддам, — мовив Аладдін.

Розлютився дядько через непослух небожа й чарами затулив каменюкою вхід до печери. Так і залишився Аладдін сам.

У печері було так темно й вогко, що юнак дістав лампу й витер з неї пилюку, сподіваючись, що зможе чимось запалити. Аж раптом із лампи вилетів джин і каже:

— Твій слуга перед тобою! Проси в мене чого хочеш!

— Поверни мене додому!

Ледве слова злетіли з його вуст, як джин підхопив Аладдіна й миттю повернув додому.

Наступного дня йшов Аладдін на базар, аби продати самоцвіти, аж тут почув крик оповісника:

— За наказом султана хай усі люди замкнуться у своїх будинках! Царівна Бадр аль-Будур іде до лазні! Хай ніхто не виходить на вулицю й не визирає з вікон!

Аладдін сховався за скринями з крамом, щоб подивитися на царівну. І коли він побачив вроду дівчини, то палко закохався в неї. Згадав Аладдін про чарівну лампу й мовив:

— Бажаю килим, який віднесе мене до вежі царівни!

Джин виконав його бажання, й Аладдін прилетів уночі до красуні Будур. Була дівчина настільки вражена чарівним килимом, що попросила юнака облетіти на ньому увесь світ.

Зранку Аладдін пішов до султана й попросив благословіння одружитися із царівною. І той пообіцяв дати

згоду, якщо юнак за три дні побудує палац.

Повернувшись додому, Аладдін наказав джинові звести пишний палац. Побачив султан цей палац і благословив молодих. Гуляли на весіллі три дні й три ночі.

Тим часом чаклун довідався про збудований за ніч палац і зрозумів, що це магія джина. Вирішив чаклун одібрати лампу. Він пішов до мідника й замовив кілька ламп. Потім вийшов на базар і став гукати:

— Гей, хто міняє старі лампи на нові?

І кожен, хто чув ці вигуки, сміявся з нього. Царівна саме сиділа біля вікна й почула чаклуна.

— Ото дивак, — мовила вона. — Навіщо йому старі лампи?

І наказала царівна обміняти Аладдінову стару лампу на нову й блискучу.

Як тільки чарівна лампа опинилася в руках чаклуна, він потер її.

— Перенеси палац Аладдіна, царівну й мене далеко звідси! — сказав чаклун, і джин виконав його бажання.

Коли Аладдін повернувся додому, то побачив, що палацу немає. Він умить застрибнув на свій килим і вирушив шукати кохану. Облетів ледве не весь світ й ось посеред пустелі бачить: височіє його палац. Зрадив Аладдін, улетів у покої чаклуна, поки той спав, і тишком поцупив лампу. А як потер її, звідти явився джин.

— Бажаю повернутися з палацом і царівною додому, а чаклуна запечатати в печері! — наказав Аладін.

Джин із радістю виконав це бажання. Коли молодята повернулися додому, то святкували свою перемогу над злим чаклуном з усім містом.

А після свята Аладдін загадав останнє бажання:

— Джине, я хочу, щоб ти був вільним!

Закляття зникло, і джин на радощах полетів аж до зірок.

